

Posudek vedoucí bakalářské práce Lukáše Marouška *Motiv cesty v Carpentierových románech Ztracené kroky a Výbuch v katedrále*

Za bakalářskou prací Lukáše Marouška je dlouhá a pečlivá příprava a na výsledku je to dle mého mínění vidět. L. Maroušek odevzdal práci, která se svým rozsahem rovná práci diplomové, ovšem podstatný není ani tak počet stran, jako především soustředěnost textu a kvalita provedené literární analýzy.

Kubánský autor Alejo Carpentier (1904-1980) se díky své levicové orientaci těšil v Československu před rokem 1989 velké oblibě a jeho díla byla hojně překládána. Je spisovatelem spjatým s tzv. zázračným reálnem (lo real maravilloso) a jeho ústředním tématem je krom magičnosti hispanoamerické reality revoluce a její důsledky.

Lukáš Maroušek si vybral dva romány, které se mohou na první pohled zdát jako velmi odlišné: *Ztracené kroky* jsou románem pralesa tematizujícím střet mezi moderní civilizací a archaickou minulostí, zatímco *Výbuch v katedrále* (v originále *El siglo de las luces*, tedy osvícenské století) se soustředí na francouzskou revoluci a „vývoz“ jejích myšlenek (ale i gilotiny) do Latinské Ameriky. Autor bakalářské práce si ovšem vytyčil jasný společný motiv: cestu. Jde samozřejmě o oblíbený literární topos, což autor zmiňuje; pro tyto dva Carpentierovy romány se ukazuje jako základní stavební kámen.

Úvodní kapitoly se stručně věnují Carpentierovu životu a společenskému a kulturnímu kontextu Kuby počátku 20. století. Vlivy avantgard (surrealismu především v Evropě a negrismu na Antilách jsou pro pochopení autorovy estetiky klíčové). Od 6. kapitoly na str. 27 se text soustředí na motiv cesty a obě díla. Maroušek se pomocí sekundární literatury definuje cestu vertikální a horizontální, což je v další analýze zcela funkční, protože cesta do pralesa i cesta do revoluční Francie nejsou jen přesuny geografickými, ale v první řadě iniciačními poutěmi jednotlivých postav.

Analýzy románů jsou jádrem a nejzdařilejší částí práce. Maroušek píše čtivě, přesvědčivě, má cit pro literární text a nejrůznější jemné nuance a symboly. Ukazuje, jak jsou obrazy revoluce i rajské archaické civilizace v pralesě ambivalentní a jak komplikovaně působí na hrdiny Carpentierových románů. A k cestám horizontální a vertikální přidává cestu časem. Krom vývoje hrdinů sledujeme prostřednictvím jejich příběhů i dějinný vývoj a jakýsi návrat k mytickému počátku. Postavy touží pomocí cest najít klid a harmonii, což jim většinou není dáno.

Bakalářská práce je přesvědčivá nejen po obsahové, ale i po formálně stránce. Autor předložil vyzrálý text, který zcela splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečné práce. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

